

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-170/2023-5

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Eveline Čolović Tomić, predsjednice vijeća, Senke Orlić-Zaninović i Mirjane Čačić, članica vijeća, te sudske savjetnice Nele Petrović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja EUROKONTAKT d.o.o., Zagreb, Sv. Duh 198, OIB: 49239363202, kojeg zastupa opunomoćenik Tomislav Nikolić, odvjetnik iz Zagreba, Trg Mažuranića 4, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, OIB: 95857869241, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 17. listopada 2023.

p r e s u d i o j e

- I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave Republike Hrvatske, klasa: UP/II-034-02/23-01/448, urbroj: 354-02/4-23-03 od 1.rujna 2023.
- II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika odbačena je, kao neuredna, žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o odabiru za Grupu 29, urbroj: 014-48/13-160-23 od 16. kolovoza 2023., kojom je naručitelj Klinika za dječje bolesti Zagreb, za Grupu 29 predmeta nabave, kao ekonomski najpovoljniju odabrao ponudu ponuditelja MEDICAL INTERTRADE d.o.o., Sveta Nedelja.

2. Tužitelj je protiv osporenog rješenja ustao s tužbom zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja te pogrešne primjene materijalnog prava. U tužbenim razlozima, u bitnom, ističe da je njegova žalba bila usmjerena samo na Grupu 29 predmetnog nadmetanja, a koja je procijenjena na 461.700,00 €. Drži da je uplatio iznos naknade sukladno članku 430.a stavku 1. točki 2. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. i 114/22. – dalje u tekstu: ZJN), u vezi sa stavkom 3. istog članka, a koje odredbe nastavno citira, zaključujući da je trebao platiti naknadu u iznosu od 1/5 dijela iznosa od 2.308,50 €, a što bi iznosilo 461,70 €. U dokaz svojih tvrdnji poziva se i na članak 430.a stavak 4. ZJN-a te ponavlja da je ispravno uplatio propisani iznos naknade, jer je uložio žalbu samo na jednu grupu, sukladno procijenjenoj vrijednosti grupe, i to u punom iznosu ne umanjujući isti za 1/5 dijela. Stoga smatra da su mu tijekom žalbenog postupka bila uskraćena prava iz članka 426.

ZJN-a jer postupak nije proveden sukladno pozitivnim zakonskim propisima. Nadalje, ističe da se žalbeni postupak u postupcima javne nabave vodi, osim po odredbama ZJN-a, i temeljem Zakona o općem upravnom postupku ("Narodne novine", broj 47/09. i 110/21.-dalje u tekstu: ZUP), a koji Zakon sadrži načela koja su pobijanim rješenjem povrijeđena, i to načela utvrđenja materijalne istine i prava stranke na pravni lijek (pravo na žalbu), pri čemu naglašava da načelo učinkovitosti i ekonomičnosti (članak 10. ZUP-a) mora biti ostvareno ali tako da se utvrde sve činjenice i okolnosti bitne za rješavanje o upravnoj stvari. Dodaje da ukoliko bi se prihvatio strogi formalizam u vezi uplate naknade za pokretanje žalbenog postupka te odbacivanja žalbi kao neurednih zbog eventualne pogrešne uplate, isto bi dovelo do onemogućavanja kontrole postupaka javne nabave kroz žalbeni postupak i postupke pred upravnim sudom. Takvim postupanjem stranke se u postupku javne nabave stavljaju u neravnopravan položaj kojim se izravno krše temeljna načela ZJN-a, primjerice načela zabrane diskriminacije, jednakog tretmana, tržišnog natjecanja, transparentnosti i razmjernosti. Slijedom svega navedenog, tužitelj predlaže ovom Sudu da poništi osporeno rješenje i naloži tuženiku da mu nadoknadi troškove ovog postupka uvećanog za zakonske zatezne kamate. Ujedno potražuje trošak upravnog spora u iskazanom iznosu.

3. Tuženik se, u odgovoru na tužbu, protivi tužbenom zahtjevu tužitelja iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. U osvrtu na tužbene navode, u bitnom, ističe da je predmetni postupak javne nabave pokrenut 13. ožujka 2023., slanjem poziva na nadmetanje, slijedom čega su za visinu naknade za pokretanje žalbenog postupka u konkretnom slučaju mjerodavne odredbe članka 430.a ZJN-a. Pritom tuženik citira odredbu članka 430.a stavka 1. točke 2. i stavka 3., nakon čega zaključuje kako i u slučaju kada je predmet nabave podijeljen na grupe te se žalba izjavljuje u odnosu na pojedine grupe predmeta nabave, nedvojbeno proizlazi da se iznos naknade određuje prema procijenjenoj vrijednosti nabave, odnosno prema stavku 1. članka 430.a ZJN-a, a ne prema vrijednosti pojedine grupe predmeta nabave. S tim u vezi napominje da je takvo stajalište zauzeo i Visoki upravni sud RH (presuda posl.br. UsII-57/19 od 6. ožujka 2019.). Dodaje kako tek u slučaju da je tužitelj izjavio žalbu u odnosu na sve grupe predmeta nabave, za izračun naknade relevantna bi bila ukupna procijenjena vrijednost nabave, međutim, u konkretnom slučaju tužitelj nije izjavio žalbu na odluku o odabiru za sve grupe (već samo za jednu grupu) pa u tom smislu za izračun naknade za pokretanje žalbenog postupka nije primjenjiva odredba članka 430.a stavka 4. ZJN-a, na koju se tužitelj pogrešno poziva u tužbi. Pritom tuženik ukazuje na pravno shvaćanje Visokog upravnog suda RH izraženog u nizu presuda (poslovni broj UsII-291/21 od 7. listopada 2021., UsII-147/21 od 20. svibnja 2021. i dr.), a kojima je potvrđena pravilnost takvog stajališta. Ukupna procijenjena vrijednost nabave u predmetnom postupku iznosi 4.100.610,00 €, stoga, sukladno članku 430.a stavku 1. točki 2. ZJN-a, u konkretnom slučaju 0,5% procijenjene vrijednosti nabave predmetnog postupka javne nabave iznosi 20.503,05 € pa, budući je tužitelj izjavio žalbu na odluku o odabiru za jednu grupu predmeta nabave, to, sukladno članku 430.a stavku 3. ZJN-a, proizlazi da je jedna petina od navedenog iznosa 4.100,61 €, a koji iznos je tužitelj bio dužan platiti na ime naknade za pokretanje žalbenog postupka, što je propustio učiniti. Nadalje, tuženik ne nalazi osnovanim ni tvrdnje tužitelja usmjerene na povrede načela ZUP-a, jer je, poštujući načela zakonitosti, osporenu odluku donio pravilnom primjenom vrlo jasnih i kogentnih odredaba ZJN-a, koje reguliraju pitanje naknade za pokretanje žalbenog postupka. S obzirom da je obveza uplate naknade za pokretanje žalbenog postupka u propisanom iznosu, kao i obveza dostave dokaza o navedenoj uplati uz žalbu izričito propisana odredbama članka 420. stavka 1. točke

10. i članka 421. stavka 1. ZJN-a, te predstavlja postupovnu pretpostavku bez ispunjenja koje tuženik ne pristupa niti smije pristupiti odlučivanju o meritumu, to je svaki gospodarski subjekt dužan postupati sukladno odredbama o žalbenom postupku na način kako su propisane ZJN-om i tu nema mjesta nikakvom fleksibilnom tumačenju. Slijedom svega navedenog, tuženik predlaže ovom Sudu odbiti tužbeni zahtjev u cijelosti kao neosnovan.

4. Odgovor na tužbu tuženika dostavljen je tužitelju, sukladno članku 6. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj 20/10., 143/12., 152/14., 29/17. i 110/21. – dalje u tekstu: ZUS).

5. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

6. Odlučujući o zakonitosti osporenog rješenja u granicama tužbenog zahtjeva, pri čemu, sukladno članku 31. stavku 1. ZUS-a, nije vezan razlozima tužbe, ovaj Sud nalazi da tuženik nije povrijedio zakon na štetu tužitelja time što je odbacio njegovu žalbu.

7. Naime, iz podataka sveza spisa razvidno je da je tuženik tužiteljevu žalbu odbacio kao neurednu, uz obrazloženje da, s obzirom na procijenjenu vrijednost nabave u iznosu od 4.100.610,00 €, naknada nije plaćena u propisanom iznosu od 4.100,61 €, sukladno odredbi članka 430.a stavka 1. točke 2. i stavka 3. ZJN-a, a prema kojoj odredbi je žalitelj obavezan platiti naknadu za pokretanje žalbenog postupka u iznosu od 0,5% procijenjene vrijednosti nabave za procijenjenu vrijednost nabave od 265.440,01 € do 13.272.000,00 € (stavak 1. točka 2.), s tim da ako se žalba izjavljuje na odluku o odabiru ili poništenju za jednu ili više grupa predmeta nabave, naknada iznosi jednu petinu iznosa iz stavka 1. ovoga članka za svaku grupu predmeta nabave, ali ukupno ne više od iznosa navedenih u stavku 1. ovoga članka (stavak 3.).

8. Tužitelj žalbom ne osporava navedene činjenice, već smatra da u konkretnom slučaju procijenjenu vrijednost nabave predstavlja procijenjena vrijednost samo za Grupnu 29 predmeta nabave, za koju grupu nabave se nadmetao i izjavio žalbu, a procijenjena vrijednost koje grupe iznosi 461.700,00 €. Kako je tužitelj uplatio više od jedne petine iznosa od 0,5% procijenjene vrijednosti nabave za jednu grupu predmeta nabave, to smatra da nije bilo mjesta odbačaju žalbe kao neuredne.

9. Razmatrajući sadržaj tužiteljeve tužbe te očitovanje tuženika, kao i podatke sveza spisa, ovaj Sud nalazi da se osporeno rješenje ne može ocijeniti nezakonitim iz razloga na koje tužitelj upire u tužbi. To stoga jer je tuženik svoju odluku utemeljio na činjenicama koje su u postupku pravilno i u potpunosti utvrđene, nakon čega je, pravilnim tumačenjem članka 430.a stavka 1. točke 2. i stavka 3. ZJN-a, osnovano zaključio da je 0,5% procijenjene vrijednosti nabave trebalo odrediti prema (ukupno) procijenjenoj vrijednosti nabave, a nakon toga izračunati jednu petinu od tako utvrđenog iznosa. S obzirom na procijenjenu vrijednost predmeta nabave, a imajući na umu da je tužitelj osporio jednu grupu predmeta nabave (Grupna 29), to naknada za pokretanje žalbenog postupka iznosi 4.100,61 €, što je prihvatljivim razlozima obrazložio već i tuženik, pozivajući se pritom u odgovoru na tužbu na ovosudne presude kojima je potvrđena pravilnost stajališta izraženih u ovdje osporenom rješenju.

10. Nisu od utjecaja na zakonitost osporenog rješenja ni prigovori tužitelja usmjereni na povredu načela upravnog postupka propisanih ZUP-om, kraj činjenice da je odredbom članka 421. stavka 1. ZJN-a, kao posebnog zakona kojim su pojedina pitanja postupka javne nabave drukčije određena, izričito propisana obveza tuženika odbaciti žalbu kao neurednu, bez pozivanja žalitelja na dopunu ili ispravak ako naknada za pokretanje žalbenog postupka nije plaćena u propisanom iznosu, a što je ovdje slučaj. Kako, dakle, žalba ne sadrži propisani dokaz, to je tuženik pravilno

postupio kad je žalbu odbacio, jer ne postoje pretpostavke za donošenje meritorne odluke o žalbenim navodima pa Sud ne nalazi povredu zakona na štetu tužitelja niti po toj osnovi.

11. Slijedom izloženog, proizlazi da je osporeno rješenje doneseno u granicama zakonom propisanih ovlasti tuženika, koji je, sukladno članku 425. stavku 3. ZJN-a, za svoju odluku naveo dostatno obrazložene razloge, utemeljene na pravilnoj ocjeni dokaza provedenih u postupku te na pravilnom tumačenju mjerodavnog materijalnog prava, radi čega ovaj Sud nije našao osnove rješenja tuženika ocijeniti nezakonitim. Ovo osobito imajući u vidu da tužitelj pravilnost osporenog rješenja pobija ukazujući na iste činjenice i dokaze na kojima je to rješenje utemeljeno, ali ih drukčije tumači, dajući u stvari svoje viđenje i ocjenu činjeničnog stanja utvrđenog u postupku te svoju interpretaciju primijenjenog materijalnog prava, što nije od utjecaja na donošenje odluke u ovoj stvari.

12. Na kraju, a uvažavajući uspjeh u predmetnom upravnom sporu u smislu članka 79. stavka 4. ZUS-a, ovaj Sud nalazi neosnovanim zahtjev tužitelja za naknadu troškova ovog upravnog spora jer je njegov tužbeni zahtjev u cijelosti odbijen, radi čega je valjalo odbiti i zatražene troškove.

13. Trebalo je stoga, temeljem odredbe članka 57. stavka 1. i članka 79. stavka 6. ZUS-a, odlučiti kao u izreci ove presude.

U Zagrebu 17. listopada 2023.

Predsjednica vijeća
Evelina Čolović Tomić

Broj zapisa: **9-3085e-3e463**

Kontrolni broj: **0aa9b-0ed4e-fee7e**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Evelina Čolović Tomić, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.